

Από τους Αγγελιοφόρους του 13ου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 9/2/2024

Μαριλένα: Καλημέρα σας, αξιότιμη κύριε Δήμαρχε. Σας ευχαριστούμε που μας δεχτήκατε. Χαιρόμαστε που έχουμε την τιμή να σας γνωρίσουμε. Είμαστε “Οι Αγγελιοφόροι του 13ου”, δημοσιογράφοι της σχολικής εφημερίδας του Εκπαιδευτικού Ομίλου του 13ου Δημοτικού Σχολείου Αγίου Δημητρίου. Θα θέλαμε να σας θέσουμε μερικές ερωτήσεις, προσωπικές αλλά και σχετικές με το έργο σας.

Εγώ χαίρομαι περισσότερο που είστε εδώ και βέβαια είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος στο να απαντήσω τις ερωτήσεις σας και να συζητήσουμε ότι άλλο θέλετε.

Λοιπόν, ποιος θα ξεκινήσει;

Ορέστης: Όταν ήσασταν μικρός, τι επιθυμούσατε να γίνετε; Εκπληρώσατε την επιθυμία σας;

Η αλήθεια είναι ότι όταν ήμουνα μικρός σκεφτόμουν πάρα πολλά πράγματα που θα ήθελα να γίνω. Όμως περνώντας τα χρόνια κατάλαβα ότι μου άρεσαν πάρα πολύ οι θετικές επιστήμες. Ξέρετε ποιες είναι οι θετικές επιστήμες; Είναι αυτές που ασχολούνται με τα Μαθηματικά, τη Φυσική... Οπότε κατέληξα ότι αυτό που με ενδιέφερε περισσότερο ήταν να ασχοληθώ με τα μαθηματικά. Νομίζω το κατάφερα και στην πορεία ανακάλυψα ότι μου άρεσε πάρα πολύ να γίνω εκπαιδευτικός δηλαδή να προσπαθώ να μεταφέρω αυτά που έμαθα στα νέα παιδιά, σαν και εσάς προφανώς όμως και σε λίγο μεγαλύτερα παιδιά. Νομίζω ότι εκπλήρωσα το όνειρό μου. Το έκανα 35 χρόνια. Είμαι εδώ στην εκπαίδευση και μαθαίνω και ζω με τα παιδιά .

Κωνσταντίνα Κ.: Πώς αποφασίσατε να γίνεται δήμαρχος; Γιατί επιλέξατε τον Άγιο Δημήτριο, για να είστε υποψήφιος Δήμαρχος, για να βοηθήσετε την πόλη μας;

Πώς αποφάσισα να γίνω δήμαρχος; Δύσκολη ερώτηση. Νομίζω ότι ξεκίνησε αυτό από το ότι αντιλήφθηκα ότι στην πόλη μας, που ζω τα τελευταία 25 χρόνια, υπήρχαν κάποια

πράγματα που με στεναχωρούσαν και ήθελα να προσπαθήσω με το δικό μου τρόπο να τα βελτιώσω και να τα κάνω καλύτερα. Αυτός ήταν ο βασικός λόγος. Ξεκίνησε όμως, να σας πω την αλήθεια από τα δικά μου παιδιά. Εκείνες ήρθαν πρώτα μου εκφράσανε κάποιες δικές τους ανησυχίες, ένα δικό τους προβληματισμό, πώς σκεφτόντουσαν κάποια πράγματα και νομίζω ότι αυτό ήταν το έναυσμα, η αρχή του να σκέφτομαι κι εγώ να κάνω κάτι παραπάνω. Έτσι νομίζω ότι κάνετε κι εσείς με τους γονείς σας. Δεν πάτε να τους λέτε τι θέλετε; Πώς σκέφτεστε; Κάπως έτσι ξεκίνησε.

Κατερίνα: Πώς νιώσατε όταν εκλεγήκατε Δήμαρχος;

Ακόμη δεν το έχω συνειδητοποιήσει! (γέλια) Η αλήθεια είναι ότι ξαφνιαστήκα. Όταν κάτι το επιδιώκεις, ποτέ δεν είσαι σίγουρος ότι θα το πετύχεις. Σε κάθε αγώνα υπάρχει και η νίκη, υπάρχει και η ήττα. Υπάρχουν διάφορα συναισθήματα. Νομίζω ότι αυτό που ένιωσα αρχικά ήταν προφανώς χαρά, γιατί όταν θέλεις κάτι να το πετύχεις, χαίρεσαι όταν το πετυχαίνεις αλλά ταυτόχρονα κι ένα ξάφνιασμα ευχάριστο και δημιουργικό θα έλεγα.

Λάμπρος: Πώς σκέφτεστε να αντιμετωπίσετε το θέμα των σκουπιδιών; Υπάρχει πρόβλεψη για οργανωμένη ανακύκλωση;

Νομίζω ότι το θέμα των σκουπιδιών είναι ένα τεράστιο θέμα που αφορά συνολικά την κοινωνία και όχι μόνο τη δική μας. Ο τρόπος επίλυσής του, προφανώς, είναι μια οργανωμένη υπηρεσία που να μπορεί να κάνει την αποκομιδή. Δεύτερον, νομίζω αυτό που είπες είναι πάρα πολύ σημαντικό, “Το πώς θα οργανώσουμε την ανακύκλωση”. Γιατί μέσα από την ανακύκλωση θα βρούμε και πράγματα που θα μας επιστρέψουν πίσω το όφελος. Αυτό όμως για να γίνει, πιστεύω ότι πρέπει να ξεκινήσει από εσάς, με τη δική σας ενημέρωση. Γιατί όταν καταλάβετε εσείς για ποιο λόγο πρέπει να μαζεύουμε τα σκουπίδια μας με ένα συγκεκριμένο τρόπο, τότε αυτό θα το μεταφέρετε και στους γονείς σας. Αν πάω εγώ στον παππού σας και του πω “πρέπει να κάνεις ανακύκλωση”, θα με κοιτάξει λες και κατέβηκα από διαστημόπλοιο. Αν όμως πάτε εσείς και του πείτε “παππού, πρέπει να κάνουμε ανακύκλωση γι αυτό και γι αυτόν τον λόγο, να μειώσουμε τα σκουπίδια και να προσφέρουμε στην κοινωνία κλπ”, να είστε σίγουροι και σίγουρες ότι εσάς θα σας ακούσει. Άρα, από εσάς πρέπει να ξεκινήσουμε, να σας δώσουμε τις πληροφορίες και με αυτόν τον τρόπο θα το μεταφέρετε στο σπίτι, στον παππού, στους φίλους, σε όλους.

Ράνια: Προτιμάτε να προσφέρετε ως Δήμαρχος ή να διδάσκετε ως καθηγητής μαθηματικών στο φροντιστήριό σας;

Και τα δύο!! Και σήμερα που είμαστε εδώ, όσοι ζουν εδώ στο Δημαρχείο, γνωρίζουν ότι μέχρι το μεσημέρι βρίσκομαι συνεχώς εδώ και μετά πηγαίνω και κάνω μάθημα. Μετά ξανά-επιστρέφω εδώ για τις υπόλοιπες υποχρεώσεις που έχω. Νομίζω ότι το να κάνω μάθημα, είναι η ζωή μου. Αυτό που κάνω με αναξωογονεί, με ανατροφοδοτεί και γίνομαι πιο φρέσκος. Οπότε θέλω να τα κάνω και τα δύο.

Γιώργος Τσ: Τι πιστεύετε ότι πρέπει να βελτιωθεί στον Δήμο μας;

Λοιπόν, είναι μια πολύ μεγάλη κουβέντα που πρέπει να ανοίξουμε εδώ. Υπάρχουν πάρα πολλά πράγματα που πρέπει να βελτιώσουμε. Καταρχήν, ο Άγιος Δημήτριος είναι μια όμορφη πόλη και διατηρεί κάποια χαρακτηριστικά που δεν έχουν άλλες πόλεις, δηλαδή διατηρεί ακόμη τα χαρακτηριστικά της γειτονιάς. Είμαστε πιο συγκεντρωμένοι, παρότι η πόλη έχει πολύ μεγάλη έκταση. Λοιπόν, νομίζω ότι αυτό το οποίο θέλει άμεσα βελτίωση είναι η καθημερινότητά μας, δηλαδή, η καθαριότητα, τα σκουπίδια, ο φωτισμός, οι κοινόχρηστοι χώροι, ώστε να γίνει ο Άγιος Δημήτριος μια φιλόξενη πόλη. Θα δώσω ένα απλό παράδειγμα. Πριν μερικές μέρες, στον Άγιο Κωνσταντίνο, στην πλατεία Καζαντζάκη, κάποιοι άνθρωποι επιτέθηκαν σε δύο νέους ανθρώπους της γειτονιάς. Αυτό για μένα είναι τρομακτικό! Τρομακτικό, γιατί δεν μπορούμε να ζούμε σε μια πόλη που φοβόμαστε, σε μια πόλη που δεν αισθανόμαστε ασφάλεια. Άρα λοιπόν, εμείς οφείλουμε, χτες, όχι σήμερα, στους χώρους που υπάρχει κίνδυνος, να λάβουμε τα μέτρα μας. Αυτό τι σημαίνει; Δίνω έτσι, απλά παραδείγματα που τα καταλαβαίνετε όλοι. Έχουμε πλατείες, εκεί υπάρχουν φυτά που αναπτύσσονται, εκεί βρίσκουν χώρο να πάνε να κρυφτούν οι παραβατικοί άνθρωποι. Εμείς λοιπόν, τι πρέπει να κάνουμε; Εμείς λοιπόν πρέπει να πάμε

να τα κλαδέφουμε, οι χώροι αυτοί να γίνουν πιο καθαροί, να τους φωτίσουμε αυτούς τους χώρους ώστε να είναι πιο φιλόξενοι, πιο ασφαλείς για τους πολίτες.

Επίσης σημαντικό είναι να διατηρήσουμε τον οικογενειακό χαρακτήρα που έχει αυτή η γειτονιά, την κοινωνική συνοχή. Δηλαδή, προσπαθούμε να έρθουμε πιο κοντά. Άρα λοιπόν, πρέπει να σταθούμε κοντά σε εσάς! Γιατί καταρχήν σε εσάς; Γιατί πολύ απλά εσείς είστε το μέλλον, από εσάς ξεκινούν όλα, γιατί στη θέση που είμαστε εμείς σήμερα, θα έρθετε εσείς αύριο. Άρα, όσο πιο καλά γνωρίζετε και όσο πιο σωστή πληροφόρηση και όσο πιο εξειδικευμένα έργα πληροφόρησης έχετε, τόσο πιο αποδοτικοί θα είστε αύριο εδώ, στη θέση που θα έχει ο καθένας από εσάς.

Ένα άλλο ζήτημα είναι ότι το σχολείο πρέπει οπωσδήποτε να συνδεθεί και να ανοίξει προς την κοινωνία. Πρέπει να διασυνδέσουμε το σχολείο με τον αθλητισμό, με τον πολιτισμό. Εξέρετε, εγώ είμαι ένας άνθρωπος που έχω ασχοληθεί ιδιαίτερα με τον πολιτισμό και ειδικά με τις ρίζες, πιστεύω ότι έχει μεγάλη αξία το να ξέρουμε από πού προερχόμαστε.

Λοιπόν, αυτά είναι θεωρώ μερικά από τα πράγματα τα οποία θα πρέπει εμείς να βελτιώσουμε και να αλλάξουμε. Ποτέ δεν μηδενίζουμε. Ποτέ δεν λέμε ότι, ό, τι κάνανε ή ότι ισχύει ήταν λάθος. Ποτέ! Είναι λάθος αυτό! Το μεγαλύτερο λάθος είναι αυτό! Εμείς εδώ πέρα ερχόμαστε να διαπιστώσουμε τι είναι καλό, να βρούμε τους τρόπους να το κάνουμε καλύτερο, και να παρέμβουμε εκεί πέρα που αισθανόμαστε, ότι πονάμε, που έχουμε πρόβλημα. Αυτή είναι η δουλειά μας! Κι εσείς το ίδιο δεν κάνετε στο σπίτι σας; Πάτε και λέτε αυτό το ξέρω καλά, αυτό δεν το ξέρω καλά, το διαβάζω περισσότερο, οπότε κάτι αντίστοιχο συμβαίνει κι εδώ.

Λευκοθέα: Σκοπεύετε να κάνετε κάτι άμεσα για να βελτιώσετε τους εξωτερικούς χώρους των σχολείων και τα προαύλια; Είναι στο πρόγραμμά σας;

Η εκπαίδευση είναι πάνω από το μισό της ζωής μου, άρα η βελτίωση των σχολικών μονάδων και των υποδομών έχουν ύψιστη προτεραιότητα. Ξεκινώντας κυρίως από το θέμα της ασφάλειας. Αυτό που οφείλουμε, πέρα από την άρτια εκπαιδευτική διαδικασία που πρέπει να έχετε για να γίνετε αυτά που λέγαμε προηγουμένως, αυτό που πρέπει εμείς να παρέχουμε με κάθε τρόπο είναι να είστε σε χώρους ασφαλείς πρωτίστως, όμορφους, αλλά ταυτόχρονα και με το χρώμα εκείνο που θα σας κάνει να αισθανεστε πιο δημιουργικοί. Άρα, τέτοιους χώρους θέλουμε να δημιουργήσουμε και μέσα στο σχολείο αλλά και στους περιβάλλοντες χώρους που είναι η αυλή σας. Για το λόγο αυτό υπάρχει, ξέρετε στο Δήμο μια ομάδα ανθρώπων οι οποίοι τι κάνουν; Ασχολούνται με το πρόβλημα που θα δημιουργηθεί. Δηλαδή είναι μια ομάδα κρούσης που πάει να αντιμετωπίσει το έκτακτο, το μικρό συνεργείο.

Το πρώτο πράγμα που έθεσα σε αυτούς τους ανθρώπους είναι ότι κάθε μέρα, όταν ξεκινάνε, η απόλυτη προτεραιότητά τους, το νούμερο 1 και το νούμερο 2, θα είναι οι ανάγκες που έχουν τα σχολεία. Άρα, θα ξεκινάνε από τα σχολεία και μετά θα κάνουν οτιδήποτε άλλο.

Βεβαίως θα προσπαθήσουμε μέσα από πηγές που θα αντλήσουμε χρήματα να μπορέσουμε και ενεργειακά να φροντίσουμε τα σχολεία περαιτέρω. Όμως να σας πω και κάτι: Πρέπει κι εσείς να φροντίζετε το σχολείο σας, όλοι μας έχουμε ευθύνη. Δηλαδή αν δείτε κάποιον να πάει να βιάσει τον τοίχο του σχολείου σας, αν δείτε κάποιον να πάει να σπάσει ένα πόμολο, να πάτε εσείς πρώτοι και να του πείτε : “Τι κάνεις;” , να φωνάξετε τη δασκάλα

σας, να φωνάξετε και να του πείτε: “Δεν έχεις δικαίωμα, γιατί αυτό είναι δική μας περιουσία. Εδώ είναι το δικό μας σπίτι!”

Διευθύντρια : Τα παιδιά είναι πρόθυμα να φτιάξουν τους κήπους αλλά και να τους φροντίζουν, σύμφωνα βέβαια με τις συμβουλές και την παρότρυνση των κηπουρών.

Στάθης: Είδα στην ιστοσελίδα του δήμου ένα άρθρο σχετικά με τα καινούργια mini bus της δημοτικής συγκοινωνίας. Πότε θα βγουν στη κυκλοφορία;

Είναι πάρα πολύ σημαντικό να έχουμε τέτοιου είδους λεωφορεία, έτσι βελτιώνουμε τη συγκοινωνία του Δήμου, άρα εξυπηρετούμε τους πολίτες.

Η ενημέρωση που έχω είναι ότι η διαδικασία βρίσκεται στην τελική ευθεία και πιστεύω ότι προς το τέλος του 2024, μετά το καλοκαίρι, θα μπορούμε να τα έχουμε εδώ, να τα βλέπουμε και να τα απολαμβάνουμε. Τα μικρά αυτά λεωφορεία είναι πιο χρήσιμα. Ξέρετε γιατί είναι πιο χρήσιμα; Γιατί είναι πιο ενέλικτα και μπορούν να μπουν σε μικρότερους δρόμους.

Στάθης: Θα μπαίνουν και άτομα με αναπηρίες;

Πολύ καλή ερώτηση. Μπράβο σου. Συνδέεται με αυτό που είπα προηγουμένως, ότι εμείς πρέπει να στεκόμαστε δίπλα σε όλους τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Προφανώς και υπάρχει μέριμνα. Πρέπει να δημιουργήσουμε τελείως διαφορετικούς όρους αντιμετώπισης των ατόμων που έχουν ειδικότερα προβλήματα. Εγώ δεν θα πω μόνο αναπηρία, θα πω ειδικότερα προβλήματα. Όχι μόνο με τα λεωφορεία.

Ακόμη, να δημιουργήσουμε στην πόλη μας διαδρομές που θα μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να κυκλοφορήσουν, που σήμερα δεν μπορούν να κυκλοφορήσουν. Να φροντίσουμε ακόμη και τα δημόσια κτίρια μας! Ξέρετε, υπάρχουν κτίρια δυστυχώς, στα οποία δεν υπάρχει πρόβλεψη να μπορούν να τα επισκεφτούν άνθρωποι με ειδικότερα προβλήματα. Πρέπει λοιπόν να σταθούμε πάρα πολύ κοντά σε αυτό, γιατί ποτέ δεν ξέρετε τι μπορεί να συμβεί στην πόρτα μας. Μπορεί να συμβεί στον οποιονδήποτε.

Θα προσπαθήσουμε να φέρουμε κάποιους ανθρώπους που έχουν τέτοιου είδους προβλήματα να μιλήσουν σε εσάς, στα σχολεία. Εννοώ για ανθρώπους που είναι ήρωες της ζωής, όπως είναι οι Παραολυμπιονίκες μας. Άνθρωποι που είτε από ατύχημα έπαθαν κάτι σοβαρό και παρόλα αυτά βρήκαν το κουράγιο και όχι μόνο προχώρησαν τη ζωή τους, αλλά μας τιμάνε όλους μας με την παρουσία τους στο εξωτερικό και διαφημίζουν τη χώρα μας.

Γιώργος Δ.: Έχετε σκοπό να φτιάξετε ποδηλατόδρομους;

Μια σύγχρονη πόλη οφείλει να έχει δίκτυο ποδηλατοδρόμων. Ξέρετε, υπάρχουν πολλοί στην Ευρώπη που το 70% της διακίνησης γίνεται με ποδήλατα. Για να γίνει όμως αυτό πρέπει να έχουμε δημιουργήσει μια άλλου είδους υποδομή. Καταρχήν πρέπει να υπάρχει μια συγκοινωνιακή μελέτη που να μας ορίζει με ποιους τρόπους και σε ποιους χώρους μπορούν να γίνουν αυτοί ποδηλατόδρομοι. Πρόθεσή μας είναι να αναπτύξουμε ένα δίκτυο όπου θα μπορούσαν όχι μόνο να υπάρχουν ποδηλατόδρομοι, αλλά να υπάρχει διασύνδεση των σημείων ενδιαφέροντος της πόλης μέσω των ποδηλατοδρόμων. Δηλαδή αν υπάρχουν κάποια σημεία, όπως πάρκα, χώροι πολιτιστικοί, να μπορούν όλοι να έχουν πρόσβαση και με το ποδήλατο. Άρα είναι πρόθεσή μας. Υπάρχουν όμως δύο προϋποθέσεις: Αυτό που μόλις είπε η κυρία Διευθύντριά σας, να αναπτύξουμε τη κυκλοφοριακή αγωγή και το άλλο να έχουμε φροντίσει να έχουμε πεζοδρόμια. Διότι αυτή τη στιγμή συζητάμε για τα ποδήλατα, αλλά δεν έχουμε πεζοδρόμια. Περπατάμε και κοντεύουμε να πέσουμε στα πεζοδρόμια.

Μαριλένα: Σκάκι, θεατρικό παιχνίδι, χορός, κατασκευές... με ποιον τρόπο θα τα διοργανώσετε ως δραστηριότητες για τα παιδιά του Δήμου σας;

Λοιπόν, ξεκινώντας από τη διοίκηση, όρισα αντιδήμαρχο Πολιτισμού, μια κυρία η οποία θα ασχολείται αποκλειστικά με θέματα πολιτισμού. Αυτό το έκανα για να αναδείξω την τεράστια σημασία που έχει για μένα ο πολιτισμός και όλες αυτές οι δράσεις. Μέσα από ένα δίκτυο δράσεων θα αναπτύξουμε και αυτά τα οποία περιγράφεις. Αυτό όμως, που έχει τεράστια σημασία και θα πρέπει να κινητοποιήσουμε, είναι η δική σας συμμετοχή. Δηλαδή αύριο παραδείγματος χάρη, ο Δήμος θα διοργανώσει αποκριάτικες γιορτές. Εκεί πρέπει όλοι να συμμετέχουμε. Όχι μόνο να ντυθούμε αλλά να συμμετέχουμε με κάθε τρόπο. Να βοηθήσουμε στη διοργάνωση, να προσελκύσουμε φίλους, να συμμετέχουμε εθελοντικά. Ένα στοιχείο το οποίο πρέπει να αναπτύξουμε είναι ο εθελοντισμός. Γιατί μέσα από αυτό θα δημιουργήσουμε και άλλες δράσεις που θα κάνουν και κάποιους ανθρώπους που δεν μπορούν, που είναι κλεισμένοι, που είναι εσωστρεφείς, να έρθουν πιο κοντά σε εμάς, να συμμετέχουν στην κοινωνία, κάτι που δεν γίνεται σήμερα. Άρα λοιπόν, μέσα από αυτές τις δράσεις θα γίνουμε κι εμείς πιο συμμετοχικοί.

Παναγιώτης: Ένας υδροβιότοπος δίνει ζωή στη πόλη: προσφέρει φυσική ομορφιά, είναι πνεύμονας οξυγόνου, φιλοξενεί ζώα και φυτά. Πώς σκοπεύετε να διαμορφώσετε το Ρέμα που βρίσκεται στην πόλη μας ώστε να είναι για τους πολίτες τόπος αναψυχής;

Το ρέμα της Πικροδάφνης αποτελεί ένα τεράστιο πνεύμονα πρασίνου και μια μοναδική ευκαιρία. Γιατί σκεφτείτε το εξής. Το ρέμα της Πικροδάφνης ξεκινάει από τον Υμηττό περίπου, διατρέχει ένα μικρό μέρος της Ηλιούπολης, όμως το μεγαλύτερο μέρος του, βρίσκεται στον Άγιο Δημήτριο, περνάει λίγο στον Άλιμο και καταλήγει στο Παλαιό Φάληρο όπου φτάνει στη θάλασσα. Φανταστείτε ότι είναι μια τεράστια διαδρομή που συνδέει το βουνό και είναι μια πύλη προς τη θάλασσα. Άρα λοιπόν για μας είναι μια τεράστια ευκαιρία.

Το ρέμα της Πικροδάφνης βέβαια δεν αποτελεί ένα στόχο μόνο για τον Άγιο Δημήτριο. Είναι λίγο πιο σύνθετο, διότι αφορά τέσσερις δήμους, Πρέπει να δημιουργηθεί ένας φορέας, ώστε οι τέσσερις αυτοί δήμοι να κάτσουν σε ένα τραπέζι και να συζητήσουν με ποιον τρόπο πρέπει να αξιοποιηθεί το ρέμα. Προφανώς ο μοναδικός τρόπος που μπορεί να αξιοποιηθεί το ρέμα είναι μια περιπατητική διαδρομή. Να αναδείξουμε σε έναν πνεύμονα πρασίνου, ένα περιβαλλοντικό θαύμα θα έλεγα, που μέσα εκεί μπορούμε να αναπτύξουμε π.χ κάποιες αθλητικές δραστηριότητες, κάποιες περιβαλλοντολογικές δράσεις. Αυτό λοιπόν για εμάς είναι ο πρώτος στόχος. Ξέρετε, κάτι τέτοιο έχει δημιουργηθεί και για τον Υμηττό, το περίφημο ΣΠΑΥ όπου προσπαθήσαμε με τον ίδιο τρόπο να προστατεύσουμε τον φυσικό χώρο του Υμηττού.

Υπάρχουν βέβαια προβλήματα. Δεν είναι τόσο απλό, αλλά ξέρετε κάτι, “στη ζωή αν δεν ξεκινήσεις κάτι, ποτέ δεν θα ξέρεις αν θα το καταφέρεις.” Γι αυτό λοιπόν, πρέπει κάποτε να το ξεκινήσουμε κι εμείς έχουμε πρόθεση να το ξεκινήσουμε, γιατί θα είναι μια τεράστια ευκαιρία για την πόλη. Με ρωτήσατε πριν, στις πρώτες ερωτήσεις, γιατί αποφάσισα να γίνω δήμαρχος. Σας είπα μια λέξη ότι, πρέπει να είμαστε μια πιο φιλόξενη πόλη, φιλόξενη πόλη τι σημαίνει; Να μπορούν να έρθουν κι άνθρωποι από άλλους δήμους να μας επισκεφτούν, κάτι το οποίο δεν γίνεται. Συνήθως εμείς φεύγουμε και πάμε στους άλλους δήμους. Εμείς λοιπόν θέλουμε να κάνουμε το ανάποδο. Το ρέμα της Πικροδάφνης, όπως και άλλα πράγματα, θα μπορούσε να είναι τέτοια ευκαιρία, να δημιουργήσουμε ένα τέτοιο όμορφο χώρο.

Μυρτώ: Πώς θα μπορούσαμε εμείς, τα παιδιά, να γίνουμε πιο συμμετοχικοί, να γίνουμε ενεργοί πολίτες;

Καταρχήν να είστε όσο το δυνατόν πιο ενημερωμένοι. Όσο πιο καλά γνωρίζετε το πρόβλημα, τόσο πιο εύκολο είναι να βρούμε τη λύση. Αν δεν γνωρίζουμε το πρόβλημα, δεν μπορούμε να βρούμε και τη λύση. Το πρώτο λοιπόν, είναι αυτό.

Το δεύτερο είναι αυτό που είπα πριν, να συμμετέχετε, ο εθελοντισμός. Όσο συμμετέχετε σε δράσεις, σε εκδηλώσεις, τότε όχι μόνο εσείς γίνεστε πιο δημιουργικοί, αλλά προσελκύετε και αυτούς που ίσως είναι πιο διστακτικοί στο να συμμετάσχουν, τους παρασέρνετε, είναι σαν ένα κύμα, σαν ένα ποτάμι που παίρνετε μαζί σας θετικά και τους υπόλοιπους. Και αυτό είναι τεράστια συμβολή. Το να σηκώσετε κάποιον ο οποίος είναι αδρανής και να το κάνετε συμμετοχικό είναι ένα τεραστιο βήμα.

Το επόμενο είναι να καταλάβετε τα λόγια του Γκαίτε: “Μπορείς, θέλησε μόνο” δηλαδή, να καταλάβετε ότι, ότι θελήσετε θα το καταφέρετε αρκεί να το πιστέψετε. Και σε αυτό, θέλω να σας πω και κάτι άλλο, είναι πολύ σημαντικό να μαθαίνουμε πράγματα από την ιστορία μας. Δηλαδή να ρωτήσετε τον μπαμπά και τη μαμά για το χαριό τους, από πού προέρχονται, τι κάνανε, τις παραδόσεις μας. Από τις παραδόσεις μας μαθαίνουμε τον πολιτισμό μας. Εσείς οι ίδιοι να επιδιώκετε και από το σχολείο αλλά και από την οικογένεια να αναζητήσετε τις ρίζες σας. Από πού ξει το φυτό; Από πού αντλεί; Από τις ρίζες του. Αν χάσει τις ρίζες του, τι θα κάνει; Θα μαραθεί. Άρα λοιπόν και εμείς τι πρέπει να κάνουμε, Να βρούμε έναν τρόπο να διατηρήσουμε τις ρίζες μας. Αυτό έχει τεράστια αξία.

Κωνσταντίνα Γ. : Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς, οι μαθητές, ως δημοσιογράφοι, για να βοηθήσουμε το έργο σας;

Να πάτε στο σπίτι και να πείτε στον μπαμπά και τη μαμά και στον παππού και στη γιαγιά, στην κοινωνία, στους φίλους, στη γειτονιά σας. Ελάτε εδώ, Ελάτε να σας πούμε πέντε πράγματα για την ανακύκλωση που μας είπαν στο σχολείο. Ελάτε εδώ να σας πούμε γιατί πρέπει να φροντίζουμε το πάρκο μας. Ελάτε εδώ να σας πούμε δυο τρία πράγματα που μας είπαν για την οδική ασφάλεια.

Εσείς ξέρετε τι πρέπει να είστε; Οι πομποί που εκπέμπεται την πληροφορία στους γύρω σας. Γιατί εσάς θα σας ακούσουν. Εμένα μπορεί όχι. Αυτό πρέπει να κάνετε. Να το λέτε παντού, ξεκινώντας από το σπίτι σας. Ξεκινήστε από τους κύκλους. Ένας κύκλος είναι το σπίτι μας. Ένας δεύτερος κύκλος είναι η γειτονιά μας. Ένας τρίτος κύκλος είναι ο Δήμος μας και πάει λέγοντας. Εσείς όμως είσαι στο κέντρο κι εσείς πρέπει να δίνετε παντού αυτή την πληροφορία.

Αυτό που μαθαίνετε στο σχολείο σας, κι εδώ πέρα έχετε άξιους ανθρώπους που είμαι σίγουρος ότι επιτελούν τεράστιο έργο, φροντίζουν να μαθαίνετε αυτά που θα σας χρειαστούν κι αυτό εσείς πρέπει να μεταδώσετε προς τα έξω.

Κώστας: Αν σας είχε δοθεί η ευκαιρία να εκπληρωθεί μια μεγάλη σας επιθυμία, ποια θα ήταν αυτή;

Αν είχα ένα μαγικό ραβδί, θα έλεγα να μην υπάρχει πόνος. Αυτό θα ήταν. Δεν θα ήθελα να υπάρχουν άνθρωποι που είναι στα νοσοκομεία. Δεν θα ήθελα να υπάρχουν άνθρωποι που οδηγούν μηχανάκια και δεν προσέχουν και πάνε και σκοτώνονται. Αλλά τέλος πάντων, επειδή αυτό είναι πολύ ρομαντικό, θα έλεγα ότι ας προσπαθήσουμε ολοι να ζούμε σε μια κοινωνία που είμαστε πάνω κάτω ισότιμοι και δίνουμε τις ίδιες ευκαιρίες, σε όλους. Αυτό θα ήθελα.

Άρης: Σας δίνεται η ευκαιρία να γίνετε πρωθυπουργός της Ελλάδας, θα το τολμήσετε;

ΟΧΙ. Εδώ δυσκολεύομαι να δείξω ότι είμαι δήμαρχος. Δεν θα το φανταζόμουν καν να γίνω πρωθυπουργός. Οπότε σου απαντώ όχι Άρη. Ίσως να υπάρχουν άλλοι που έχουν τη διάθεση να αντέξουν ένα τόσο πολύ μεγάλο φορτίο. Διότι το να είσαι πρωθυπουργός μιας χώρας, εάν το φορτίο του να είσαι δήμαρχος είναι βαρύ, φαντάζομαι τι σημαίνει να είσαι πρωθυπουργός της χώρας. Δεν νομίζω ότι το αντέχω, οπότε δεν θα το ήθελα.

Μαρω : Συνοψίζοντας. Τι πιστεύετε ότι θα έχει αλλάξει στον Δήμο μας ως το τέλος της θητείας σας; Τι προσδοκάτε να έχει αλλάξει;

Θα ξαναπώ αυτό που είπα πριν. Αυτό το οποίο θα ήθελα με μία λέξη, μάλλον με δύο. Η α είμαστε μια φιλόξενη πόλη. Δηλαδή να έχουμε καταφέρει να έρχονται στην πόλη μας επισκέπτες από όλη την Αττική. Και το δεύτερο. Να έχουμε μπορέσει να δώσουμε σε αυτή την πόλη σύγχρονα ευρωπαϊκά χαρακτηριστικά, βελτιώνοντας δηλαδή την ποιότητα ζωής των κατοίκων μας, των πολιτών μας, με την ασφάλεια, με τις συνθήκες, με την ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών. Αυτά θα ήθελα να έχω καταφέρει στο τέλος αυτής της πενταετίας.

Ευχαριστούμε πάρα πολύ όλα τα διαθέσιμα κεφάλαια. Κλείσε το ραντεβού και θα έρθω εγώ επιτόπου. Εννοείται πως θα είμαι εκεί και ξέρουμε ότι έχετε ανειλημμένες

υποχρεώσεις, αλλά νομίζω ότι ήθελα και εγώ να σας κάνω μια ερώτηση. Νομίζω ότι δώσατε την απάντηση προηγουμένως.

Διευθύντρια: Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας σήμερα. Ποια θα ήταν, σαν Πρώτος Πολίτης της πόλης, η ελληνική λέξη που θα ερχόταν στο μυαλό σας;

Άμιλλα

γιατί μέσω της άμιλλας δημιουργούμε έναν υγιή εντός εισαγωγικών ανταγωνισμό και γινόμαστε πιο δημιουργικοί. Και νομίζω ότι τα παιδιά, το ένα με το άλλο, σε μία σύζευξη θα δημιουργήσουν σπουδαία πράγματα και όλοι μας. Στα μαθηματικά υπάρχει το + (συν). Για σκεφτείτε πόσες λέξεις έχουν μπροστά το συν. Συνεργασία, συνεινόηση. Το + (συν) λοιπόν, να το κρατήσετε στη ζωή σας είναι θεμελιώδες. Γιατί μαθαίνετε έτσι το να μπορούμε αθροιστικά να δημιουργούμε τους όρους του να κάνουμε τη ζωή μας καλύτερη.

Εγώ λοιπόν μιας και είναι μια μέρα, όπως είπατε, ιδιαίτερη, θα σας δώσω ένα δώρο, ένα βιβλίο το οποίο θέλουμε να μπει στη βιβλιοθήκη του σχολείου. Είναι το λεύκωμα της πόλης.

Παναγιώτης: *Μα γιατί δεν θέλετε να γίνεται πρωθυπουργός; Θα σας ήξερε όλη η Ελλάδα, θα σας γνώριζαν όλοι...*

Ο Καζαντζάκης, αυτός ο σπουδαίος άνθρωπος λέει “Αξιοπρέπεια, δεν είναι να κατέχεις ένα αξίωμα, είτε αυτό είναι πρωθυπουργός, είτε είναι δήμαρχος. Αλλά να το αξίζεις.” Δηλαδή τι θέλω να σου πω με αυτό ότι, δεν έχει σημασία, να σε ξέρουν πολλοί. Το ζήτημα είναι γιατί σε ξέρουν. Ο καθένας από εμάς, είτε είναι δάσκαλος, είτε είναι οποιοσδήποτε, αφήνει το δικό του αποτύπωμα και έχει σημασία από αυτό να τον ξέρουμε. Πάντως να είσαι σίγουρος ότι μετά έχω ραντεβού με έναν υπουργό, θα τον ρωτήσω και εγώ το ίδιο.

